

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci žalobce: **T. V.**, nar. ..., B. 1159/15, Č. B., zast. JUDr. Vladimírem Krčmou, advokátem se sídlem Hradec Králové, Střelecká 437, PSČ 500 02, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, PSČ 587 33, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2016, č. j. KUJI 57749/2016, OOSČ 554/2016 OOSC/4

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalovaným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, obecního živnostenského úřadu, ze dne 15. 1. 2016, č. j.: ZU/637/2015/Te/, a toto potvrzeno. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 58 odst.

source not found.

4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v tehdejší znění (dále jen „zákon o obcích“), kterého se jako podnikající fyzická osoba měl dopustit tím, že porušil Nařízení města Havlíčkův Brod č. 2/2014 – Tržní řád (dále jen „Tržní řád“), když dne 15. 4. 2015 provozoval podomní prodej tak, jak jej definuje čl. 2 odst. 7 Tržního řádu, což je činnost, která je čl. 9 odst. 1 Tržního řádu na území města Havlíčkův Brod zakázána. A to konkrétně v rodinném domě č. p. x v ulici M. v H. B., kde bez předchozí objednávky jako zprostředkovatel uzavřel ve prospěch obchodní společnosti LAMA energy, a.s., se sídlem Gudrichova 763, Hradec nad Moravicí, smlouvu o sdružených službách dodávky zemního plynu a dodávky elektřiny ze sítí NN s paní J. K., bytem M. 505, H. B. Za spáchání tohoto správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000,--Kč a zároveň uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu ve výši 1.000,--Kč. Žalobce napadl rozhodnutí žalované včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I.

Obsah žaloby

Žalobce nejdříve shrnul dosavadní průběh správního řízení v dané věci. Přitom konstatoval, že již v odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí namítal, že se v daném případě jednalo o předem dohodnutou schůzku, což dokládal kopií písemného Prohlášení podepsaného paní J. K. dne 15. 4. 2015, ze kterého podle něho vyplývá, že se k ní dostavil s jejím souhlasem a na základě předchozí výslovné žádosti a dále audionahrávkou monitorovaného telefonického rozhovoru mezi paní J. K. a operátorkou call centra společnosti LAMA energy, a.s. Z uvedeného žalobce dovozoval, že nebyla naplněna základní podmínka toho, aby šlo o porušení Tržního řádu, neboť se v daném případě nejednalo o zakázaný podomní prodej, ale o předem domluvenou schůzku.

Dále namítal, že ještě před tím, než správní orgán I. stupně postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu (žalovanému), doplnil řízení o svědeckou výpověď J. K., jež byla provedena dne 11. 2. 2016. O konání tohoto výsledku byl žalobce ve smyslu § 51 odst. 2 správní řádu sice vyrozuměn přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 1. 2. 2016, ale na to právní zástupce žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně omluvu z důvodu čerpání dovolené a zároveň se žádostí o změnu termínu provedení tohoto důkazu. Správní orgán však této žádosti nedbal s odůvodněním, že jeho účast na výsledku svědkyně je procesním právem, nikoliv povinností a je na něm, zda tohoto svého práva využije. Správní orgán nevyhověl ani opětovné žádosti právního zástupce žalobce ze dne 10. 2. 2016 o změnu termínu výsledku uvedené svědkyně a důkaz svědeckou výpovědí J. K. provedl dne 11. 2. 2016, aniž by zástupci žalobce umožnil přítomnost u tohoto úkonu.

Tímto protiprávním postupem bylo žalobci znemožněno, aby byl přítomen při provádění důkazu svědeckou výpovědí. Odvolací orgán před vydáním žalovaného rozhodnutí zaslal dle § 36 odst. 3 správního řádu Protokol o výsledku svědkyně ze dne 11. 2. 2016 právnímu zástupci odvolatele (žalobce), který se k němu dne 11. 7. 2016 vyjádřil. Zopakoval v něm, že trval na své účasti při výpovědi svědkyně. Dále namítl, že ačkoliv řádně doložil důvod, proč se výsledku nemohl zúčastnit, přesto mu správní orgán nevyhověl a výslech byl proveden bez jeho účasti. Bylo mu tak znemožněno klást svědkyni otázky a zajistit objektivní vedení výsledku. Dále namítl, že výpověď svědkyně je nepravdivá a je v rozporu s obsahem monitorovaného

source not found.

rozhovoru. Žalobce trvá na tom, že schůzka se svědkyní byla dohodnuta, což dokládá jeho tvrzení a svědkyní podepsané Prohlášení. Výpověď svědkyně má za rozpornou a není pravdivé její tvrzení, že neví, co podepsala. V závěru vyjádření pak namítl porušení práva odvolatele (žalobce) na spravedlivý proces, když mu nebylo umožněno, aby se výsledku svědkyně účastnil.

Skutek, ve kterém je spatřován správním orgánem vytýkaný správní delikt, nebyl podle žalobce průkazně zjištěn a nebylo postaveno na jisto, že by se svědkyně J. K. nemohla s odstupem deseti měsíců zmýlit a že schůzka skutečně byla objednána. Nebyly vypořádány vnitřní rozpory a neurčitosti výpovědi jmenované, v čemž žalobce spatřuje porušení procesních ustanovení upravujících postup správního orgánu a porušení jeho ústavních práv jako účastníka řízení. Nedošlo k naplnění materiální stránky daného skutku.

Nezákonnost žalovaného rozhodnutí žalobce vymezil v sedmi bodech, v její II. části, na straně čtvrté žaloby, a spatřuje ji především:

- v nedostatečném prokázání údajného deliktního jednání a v nenaplnění materiální stránky skutku a v zcela nedostatečném a nezákonném zjištění skutkového stavu, ze kterého vycházel při svém rozhodování správní orgán prvního stupně a o nějž opřel svůj závěr rovněž žalovaný.
- žalobce má za to, že jak správní orgán, tak žalovaný, zcela rezignovaly na základní zásady správního řízení, zásahu materiální pravdy a vyhledávací, která je zakotvena v ust. § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a která správnímu orgánu ukládá povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, jemuž má být uložena povinnost.
- Bez jejího dodržení nelze zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu se zásadami legality, subsidiarity, legitimního očekávání a nestrannosti.
- Žalobce má za to, že správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v řízení v prvním stupni především zcela bezdůvodně a nezákonně omezil ústavní právo žalobce na spravedlivý proces a zásadním způsobem, díky jednostranně vedeným otázkám pouze proti žalobci, zejména když k výsledku u svědkyně došlo se značným časovým odstupem deseti měsíců bez přítomnosti právního zástupce žalobce a i vzhledem k jejímu věku nelze považovat výpověď, která je v rozporu s listinnými podklady, za věrohodnou,
- vývody a závěry správního orgánu, které činí ze svědecké výpovědi, jsou v rovině pouhých spekulací,
- výpověď svědkyně je jednak velmi stručná a samotné deliktní jednání konkrétní osoby nijak přímo neprokazující a nepřipouští takový výklad velmi stručných a nejistých odpovědí, jaký použil správní orgán,
- Jde o porušení práva žalobce na spravedlivý proces, plynoucího z čl. 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a rovněž z čl. 38 odst. 2 zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod.

Žalobce pokračoval s tím, že nesouhlasí, že by jeho tvrzené protiprávní jednání bylo spolehlivě zjištěno a přesvědčivě prokázáno provedenou svědeckou výpovědí. Nebyl řádně objasněn rozpor mezi listinnými důkazy, monitorovaným

source not found.

hovorem ani výpovědí svědkyně, přičemž správní orgán se s rozpory nijak nevypořádal. Za zásadní vadu označil skutečnost, že správní orgán v řízení omezil zásadním způsobem a bezdůvodně jeho ústavní právo na spravedlivý proces, když včasnou a řádně doloženou omluvu právního zástupce ignoroval a jednal – provedl svědecký výslech, ačkoliv byl opakovaně žádán o umožnění účasti právního zástupce při něm. Otázky na svědkyni a její výpovědi považuje žalobce za zásadním způsobem ovlivněné díky jednostranně vedeným otázkám pouze proti žalobci a díky nepřítomnosti žalobcova právního zástupce.

Na podporu svých tvrzení týkajících se problematiky objasňování skutkového stavu věci ve správním řízení odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. dubna 2012, č. j. 4 Ads 177/2011-127, v němž bylo mimo jiné konstatováno: „...je za objasnění skutkového stavu odpovědný správní orgán. Zásada vyhledávací (srov. § 50 odst. 3 správního řádu) značí povinnost správního orgánu zabývat se důkazními návrhy účastníka řízení a rozhodovat o nich, pokud takové návrhy vznášá; zároveň to ale sebou nese povinnost správního orgánu neupínat se jen k tvrzení účastníka řízení, která nemusejí být pravdivá, a nezřící se vlastní důkazní aktivity v případě, že účastník řízení nemá vlastní návrhy na dokazování. Vyšetřovací zásada velí správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní lhostejnosti účastníka řízení.“

Žalobce uzavřel žalobu s tím, že napadené rozhodnutí má i další vady, pokud „jde o jeho zcela nedostatečné skutkové zjištění, nevypořádání se s rozpory v listinných a audio důkazech a s výpovědí svědkyně, rovněž jde o nesprávné právní posouzení jednání žalobce. Tento skutek nemůže být tedy shledán prokázaným správním deliktem i v návazném závislém výroku o stanovení výše uložené sankce a rozhodnutí bylo vydáno v řízení v rozporu s právními předpisy, které byly rovněž nesprávně aplikovány a je tedy nezákonné...“

Vzhledem k tomu žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit. 0,

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě velmi krátce v podání ze dne 3. 6. 2016. Uvedl v něm, že se žalobní body v podstatě shodují s námitkami, které již řešil jako odvolací, se kterými se podrobně vypořádal v odůvodnění žalovaného rozhodnutí, a proto na ně odkázal. Navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud veřejně projednal žalobu dne 24. 10. 2017. Žalovaný se z účasti na jednání předem omluvil, žalobce při něm setrval na svých dosavadních stanoviscích. Vzhledem k žalobním námitkám provedl krajský soud důkazy, jichž se žalobce dovolával, jimiž zpochybňoval rozhodnutí ve věci a jež byly jako důkazní prostředky zařazeny do správního spisu.

Předně přečetl obsah Prohlášení paní J. K. ze dne 15. 4. 2015. Dále byl čten doslovný přepis audionahrávky – monitorovaného telefonního rozhovoru mezi J. K. a zástupkyní firmy LAMA energy, a. s., se sídlem Hradec nad Moravicí, ze dne 16. 4. 2015, v následujícím znění - podobě:

K..

P. P. LAMA Energy, paní K. J.? Ročník x?

Ano, ano.

Dobrý den. Dobrý den, paní K..

Dobrý den.

Já volám jen ohledně kontroly obchodníka, který včera s Vámi uzavíral smlouvu od LAMA energy. Chci se jenom zeptat v krátkém monitorovaném hovoru, jestli všechno proběhlo v pořádku a hlavně bez nátlaku.

Bylo to normální. Normálně byl strašně příjemnej takovej opravdu, opravdu inteligentní.

Tak super. Dobře, A vysvětlil Vám tedy, paní K. správně, že LAMA bude váš nový levnější dodavatel energií, samozřejmě až Vám skončí smlouvy u RWE a a ČEZu, ano?

Ano, ano.

Tak je to v pořádku, takže já už jen na závěr, zavolá Vám náš pan kurýr do deseti pracovních dní a dohodne si s vámi termín doručení úsporných žárovek od nás od LAMY, máte je zdarma, jo, neplatíte nic, je tam podmínka, až smlouva naběhne, tak další určitě neuzavírejte, jelikož od nás dostáváte pět kusů značky Philips, mám dojem, teďka abych Vám nelhala, to bych nerada, pět kusů značky Philips by tam mělo být ano?

Ano.

Dobře. Paní K. z mojí strany je to vše, chcete se na něco zeptat?

No, protože já jsem z toho celou noc nespala, já jsem říkala ježišmarjá, jsem to teď podepsala a nevím vlastně, no vim, ale jak to bude dál, víte, no, ale je to.

Tak poběží vám smlouvy u RWE, tam máte smlouvu až do dubna roku 2017, tam to musí zůstat, vy jí nesmíte zrušit.

Ano.

Celou tu dobu Vám to budeme hlídat, ať vám neporušují obchodní podmínky, jak Vám slíbili a až přijde ten čas, tak vás převedeme sami, nemusíte dělat vůbec nic. O všechno se staráme my a Vy jste o všem včas informovaná. Co se týče toho ČEZu, elektřiny, tak tam máte smlouvu jenom na dobu neurčitou, to znamená, že musíte zůstat ještě nějaké tři měsíce, až Vám vyprší ta výpovědní lhůta, až potom vás převedeme, samozřejmě zase to dostanete písemně ano?

Ano. A tak prosím vás inkaso normálně budu platit jo jako?

Platíte SIPEM, takže stále SIPEM, to se Vám nemění. Jo? To taky můžeme zařídit my. Kdyby se na bankovní účet, tak je to určitě horší, ale takhle je to v pořádku, ano?

Jo? Jo, tak vám děkuju, ano.

Nemáte zač. Já Vám taky děkuji, mějte se moc krásně, nashledanou, hezký den. no tak nashledanou.“

Zástupce žalobce k uvedenému přepisu uvedl, že dle jeho názoru potvrzuje, že na žalobkyni nebyl v souvislosti s uzavřením předmětné smlouvy vyvíjen ze strany žalobce žádný nátlak, že schůzka byla předem domluvená a že smlouvu o změně dodavatele energií podepsala na základě svobodné vůle.

Pokud jde o původní výslech svědkyně v prosinci 2015, vzpomněl si zástupce žalobce, že se jej nezúčastnil proto, že se předtím ústně domluvil s pověřenou úřední osobou panem P., že ten vyhoví jeho žádosti a přeloží výslech na jiný termín. Den předtím měl totiž také v Havlíčkově Brodě jiné jednání. Bohužel k tomu nedošlo.

K dotazu předsedy senátu zástupce žalobce sdělil, že nemá žádné další návrhy na doplnění dokazování.

K dotazu soudu zda existuje ještě nějaký jiný důkaz, kromě shora uvedeného Prohlášení, o tom, že žalobce se s paní K. na schůzce předem domluvil, zástupce žalobce uvedl, že takový důkaz k dispozici teď momentálně nemá. Předpokládá, že žalobce předtím paní K. telefonicky volal, tento rozhovor ovšem nebyl monitorován.

V závěrečném návrhu odkázal zástupce žalobce na žalobní petit. Zdůraznil, že pokud by správní orgán vyhověl jeho žádosti, a umožnil mu účastnit se svědeckého výslechu paní K. společně s žalobcem, bylo možné v té době například zajistit další důkazy o tom, že schůzka mezi nimi byla předem sjednána. Dnes již takové důkazy lze těžko obstarat.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní hodnocení věci krajským soudem

V přezkoumávané věci byla žalobci uložena pokuta za porušení povinnosti stanovené právním předpisem obce - článkem 9 odst. 1 Nařízení města Havlíčkův Brod č. 2/2014 – Tržní řád, kterého se měl dopustit tím, že dne 15. 4. 2015 provozoval podomní prodej tak, jak jej definuje článek 2 odst. 7 Tržního řádu. Šlo tudíž o to zjistit, zda se žalobce tohoto za vinu mu kladeného protiprávního jednání skutečně dopustil. Konkrétně při jednání s J. K. v domě č. p. 505, v ulici M., v H. B.

Podomní prodej je definován v článku 2 odst. 7 Tržního řádu takto: „Podomní prodej je nabídka, prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona, provozovaný formou pochůzky dům od domu bez předchozí objednávky spotřebitele“. Tento způsob poskytování služeb byl podle článku 9 odst. 1 Tržního řádu na území města Havlíčkův Brod zakázán, když článek 9 odst. 1 Tržního řádu stanovil, že: „Na území města Havlíčkův Brod je zakázána nabídka, prodej zboží a poskytování služeb na předsunutých prodejních místech a podomní prodej“.

Byť žalobce shrnul nezákonnost žalovaného rozhodnutí v 7 bodech (vzájemně se překrývajících, viz strana třetí žaloby), dlužno konstatovat, že základem pro posouzení dané věci je odpověď na otázku, zda žalobce navštívil J. K. v místě jejího bydliště bez její předchozí objednávky, či nikoliv.

Jak je ze správního spisu zřejmé, správní řízení bylo v dané věci zahájeno se žalobcem na základě podnětu Městské policie Havlíčkův Brod ze dne 20. 4. 2015, obsahujícího rovněž oznámení V. M. trvalým pobytem Ch. 12, o podezření z porušení tržního řádu. Jmenovaný na městské policii uvedl, že dne 15. 4. 2015 navštívil jeho babičku J. K., M. 505, H. B., které je 83 let, v místě jejího trvalého pobytu, bez předchozího ohlášení, zprostředkovatel vykonávající činnost pro společnost LAMA energy, a.s., a uzavřel s ní písemnou smlouvu č. C 0018042 na

source not found.

odběr elektřiny a plynu. Zprostředkovatelem byl dle údajů ve smlouvě T. V. – žalobce, o čemž není mezi účastníky řízení sporu.

Dne 13. listopadu 2015 pod č.j. ZU/637/2015/Te/7 vydal Městský úřad Havlíčkův Brod Příklad, neboť neměl pochybnosti o tom, že se žalobce dopustil výše uvedeného správního deliktu. Na základě podaného odporu proti němu byl však Příklad zrušen a bylo pokračováno ve správním řízení.

Dne 14. prosince 2015 byl proveden výslech svědka paní J. K., trvalým pobytem H. B., M. 505. Ta do protokolu, který byl zaevidován pod č. j. ZU/637/2015/Te/11, vypověděla, že dne 15. dubna 2015, kolem poledne, zazvonil nějaký pán, který po ní požadoval vyúčtování plynu, „podíval se do těchto dokladů a řekl mi, že to budu mít levnější. Potom mi dal nějaký papír, abych jej podepsala. Můj vnuk mi později řekl, že jsem podepsala smlouvu na odběr plynu a elektrické energie a zařídil zrušení této smlouvy.“ Na otázku, zda si jmenovaná objednala návštěvu zprostředkovatele odpověděla, že: „Neobjednala, tyto věci mi zařizuje vnuk, já sama tomu nerozumím. Ten člověk přišel, zvonil i na další sousedy a já udělala chybu, že jsem mu otevřela“. K otázce identity zprostředkovatele uvedla, že jeho jméno nezná, ale že na podepsané smlouvě je uveden. „Na deskách propisovačkou napsal T. V., 0 Kč poplatek, nový levnější dodavatel a telefon x.“

S protokolem o výslechu uvedené svědkyně se seznámil zástupce žalobce dne 17. prosince 2015, kdy se dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do správního spisu. K jeho žádosti mu byla zaslána dne 18. 12. 2015 ještě kopie protokolu o výslechu svědkyně paní J. K.. Na tu již zástupce žalobce nijak nereagoval a za tohoto stavu Městský úřad Havlíčkův Brod rozhodl ve věci dne 15. ledna 2016. V odvolání žalobce v podstatě namítal, že šlo v daném případě o domluvenou schůzku, což je schopen prokázat písemným Prohlášením podepsaným přímo paní J. K. a dále audio nahrávkou monitorovaného telefonického hovoru se jmenovanou, kde „je jasně slyšitelné, že pokud jde o jeho jednání, bylo vše v naprostém pořádku“. K odvolání bylo přiloženo písemné Prohlášení podepsané jmenovanou svědkyní, ve formě předem předtištěného (připraveného) tiskopisu, obsahující i části: „Já, níže podepsaný prohlašuji, že pan, zástupce společnosti LAMA energy a.s.se dne dostavil na mou shora uvedenou adresu na základě mé předchozí výslovné žádosti a za mého výslovného souhlasu. V dne“. Vzhledem k tomu vyslechl prvoinstanční správní orgán paní J. K. jako svědka znovu, ještě před předložením odvolání k rozhodnutí nadřízenému správnímu orgánu – žalovanému, a to dne 11. 2. 2016. Bez přítomnosti zástupce žalobce, za okolností, o nichž je zmínka v žalobě.

Svědkyně J. K. k předloženému Prohlášení uvedla, že podpis na něm je její, ale že, jak již uvedla v předešlé výpovědi, „vůbec jsem nevěděla, co všechno jsem podepsala. Je možné, že jsem podepsala i tento papír.“ Opakovaně přitom prohlásila, že schůzku se žalobcem předem domluvenou neměla, že určitě se s nikým v tomto směru nedomlouvala, protože „tyto věci mi zařizuje vnuk. Pán u mě zazvonil stejně, jako to zkoušel i u dalších sousedů, ale ti mu neotevřeli.“ Rovněž na závěr výslechu svědkyně prohlásila, že: „Celé to začalo tím, že přišel ten pá, zazvonil u mě a přemluvil mě k podepsání smlouvy a zřejmě i toho dalšího papíru, co jste mi dnes ukázali“. Poté rozhodl o odvolání žalovaný žalovaným rozhodnutím. V něm se vypořádal s odvoláním, včetně otázky „předchozího dojednání schůzky“ následovně:

source not found.

„V něm odvolatel uvádí, že se v daném případě jednalo o předem dohodnutou schůzku, což má dokládat kopie písemného Prohlášení podepsaného paní K. dne 15. 4. 2015, ze kterého vyplývá, že se k ní odvolatel dostavil s jejím souhlasem a na základě předchozí výslovné žádosti a dále audionahrávka monitorovaného telefonického rozhovoru mezi paní K. a operátorkou call centra společnosti LAMA energy, a.s.. Není tak dle odvolatele naplněna základní podmínka toho, aby šlo o porušení Tržního řádu, neboť se v daném případě nejednalo o zakázaný podomní prodej, ale o předem domluvenou schůzku. Závěrem odvolatel navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí pro rozpor v tvrzeních svědkyně J. K. a obsahem odvolatelem doložených důkazů zrušeno.

(-)

Ještě před tím správní orgán I. stupně v návaznosti na obsah podaného odvolání postupem dle § 86 odst. 2 správního řádu doplnil řízení a provedl dne 11. 2. 2016 důkaz svědeckou výpovědí svědkyně J. K. O konání tohoto výsledku byl odvolatel ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu vyrozuměn přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 1. 2. 2016. Právní zástupce odvolatele zaslal v návaznosti na toto vyrozumění správnímu orgánu I. stupně omluvu z důvodu čerpání dovolené a požádal o změnu termínu provedení důkazu. Správní orgán I. stupně následně odvolatele vyrozuměl, že jeho účast na výsledku svědkyně je jeho procením právem, nikoliv povinností, a je na něm, zda tohoto svého práva využije. Advokátní kancelář dne 10. 2. 2016 opětovně požádala o změnu termínu výsledku svědkyně, neboť právní zástupce odvolatele se tohoto úkonu chtěl osobně aktivně zúčastnit, a dne 11. 2. 2016 dlel na zahraniční dovolené. Správní orgán I. stupně v návaznosti na svůj přípis ze dne 4. 2. 2016 změnu termínu výsledku svědkyně neprovedl a důkaz její svědeckou výpovědí dne 11. 2. 2016 provedl.

Z této svědecké výpovědi vyplývá, že svědkyně během jednání s odvolatelem podepsala více dokumentů, přičemž tehdy vůbec nevěděla, co všechno podepisuje a je možné, že podepsala i Prohlášení, které odvolatel připojil ke svému odvolání. Potvrdila dále, že schůzka s odvolatelem určitě nebyla předem domluvená a dále uvedla, že měla velký strach, co vlastně podepsala a až její vnuk jí vše vysvětlil a zařídil zrušení smlouvy. Svědkyně výslovně uvedla, že ví určitě, že nebyla ohledně schůzky s odvolatelem nikým předem kontaktována.

Vzhledem ke skutečnosti, že tento důkaz byl proveden po vydání napadeného rozhodnutí a odvolatel nevyužil svého práva být jeho provádění přítomen, postupoval odvolací orgán před vydáním tohoto svého rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu a dne 30. 6. 2016 zaslal protokol o výsledku svědkyně ze dne 11. 2. 2016 právnímu zástupci odvolatele, který využil svého práva a dne 11. 7. 2016 zaslal odvolacímu orgánu své vyjádření. V něm zopakoval, že trval na své účasti při výpovědi svědkyně, řádně doložil důvod, proč se jej nemohl zúčastnit, přesto mu správní orgán I. stupně nevyhověl a její výslech provedl bez jeho účasti. Bylo mu tak znemožněno klást svědkyni otázky a zajistit objektivní vedení výsledku. Dále namítl, že výpověď svědkyně je nepravdivá a je v rozporu s obsahem monitorovaného rozhovoru. Odvolatel trvá na tom, že schůzka se svědkyní byla dohodnuta, což má dokládat jeho tvrzení a svědkyní podepsané Prohlášení, výpověď svědkyně je tedy rozporná, a není pravdivé její tvrzení, že neví, co podepsala. V závěru pak namítl porušení práva odvolatele na spravedlivý proces, když mu nebylo umožněno, aby se výsledku svědkyně účastnil.

Odvolací orgán má na základě podkladů, z nichž vycházel správní orgán I. stupně při svém rozhodování, mimo jakoukoliv pochybnost za prokázané, že odvolatel jako fyzická osoba podnikající dne 15. 4. 2015 jako zprostředkovatel navštívil paní J. K. v místě jejího

source not found.

bydliště na adrese M. 505, H. B. a uzavřel s ní ve prospěch obchodní společnosti LAMA energy, a.s. se sídlem Gudrichova 763, Hradec nad Moravicí, smlouvu o sdružených službách dodávky zemního plynu a dodávky elektřiny ze sítě NN. Toto jednání ostatně nepopírá ani odvolatel, spornou je zde otázka, zda se v daném případě jednalo o předem smlouvenou schůzku, což je verze události předestřená odvolatelem, či zda odvolatel paní K. navštívil bez předchozí domluvy. Zodpovězení této otázky je pak rozhodující pro posouzení jednání odvolatele z hlediska jeho protiprávnosti, kdy součástí definice zakázaného podomního prodeje (Čl. 2 odst. 7 Tržního řádu) je právě absence předchozí objednávky či domluvy.

Odvolací orgán má na základě provedeného dokazování shodně se správním orgánem I. stupně za to, že odvolatel paní K. dne 15. 4. 2015 navštívil a smlouvu s ní uzavřel bez předchozí objednávky a provozoval tedy zakázaný podomní prodej.

Svědčce J. K. opakovaně během výslechů, které proběhly ve dnech 14. 12. 2015 a 11. 2. 2016 uvedla, že jí před schůzkou s odvolatelem nikdo nekontaktoval; během výpovědi dne 11. 2. 2016 výslovně uvedla, že ví určitě, že jí nikdo ani písemně či telefonicky nekontaktoval. Tyto věci řeší její vnuk, a pokud by jí někdo kontaktoval, odkázala by jej na něj.

Naproti tomu odvolatel tvrdí, že schůzka byla předem dohodnuta, což má dokazovat Prohlášení podepsané uvedenou svědkyní během jednání s odvolatelem dne 15. 4. 2015 a záznam monitorovaného telefonického hovoru mezi operátorkou call centra a svědkyní, který proběhl po schůzce.

K tomu uvádí odvolací orgán, že její tyto důkazy nepřesvědčily o tom, že by schůzka byla předem domluvena. K předmětnému Prohlášení svědkyně uvedla, že je možné, že její podepsala, neboť vlastně neví, co všechno během jednání s odvolatelem podepsala. Záznam z telefonátu pak toto její tvrzení jen potvrzuje, když z něj sice vyplývá, že k jednání s odvolatelem nemá žádné výhrady, ale je z celé věci poměrně rozrušená, celou noc nespala a evidentně si neuvědomila dosah svého jednání. Navíc její další postup, kdy s pomocí svého vnuka při nejbližší příležitosti uzavřenou smlouvu zrušila, odvolací orgán ještě více utvrzuje v přesvědčení, že odvolatel využil pro podomního prodejce ideální konstelace vysokého věku svědkyně a určitého momentu překvapení k okamžitému uzavření smlouvy a k podepsání předmětného Prohlášení. Ze všech okolností projednávané věci je zřejmé, že svědkyně, které bylo v té době 83 let, by při standardních podmínkách řešila případnou změnu dodavatele energií se svým vnukem a sama by nikdy takto „mezi dveřmi“ podobnou zásadní věc nepodepsala. Praktiky užívané osobami, které podomní prodej provozují, jsou obecně známy i z veřejných zdrojů (viz např. zde: <http://loskutak.nova.cz/clanek/novinky/nekale-praktiky-podomnich-prodejcu.html>), a nepochybně mezi ně patří i právě uvedený postup, který je jedním z důvodů, který obce a města vede k vydávání nařízení, kterými ve snaze ochránit zejm. své starší obyvatele, na svých územích podomní prodej zakazují.

Pokud společnost LAMA energy, a.s., pro kterou odvolatel smlouvu uzavřel, monitoruje a zaznamenává telefonické hovory uskutečněné po schůzkách se svými zákazníky, je velmi pravděpodobné, že by měla monitorovat a zaznamenávat i telefonické hovory, kterými jsou tyto schůzky sjednávány, a to už jenom proto, aby ochránila své reprezentanty, neboť předem nedomluvená schůzka naplňuje v obcích a městech, kde je podobně jako v Havlíčkově Brodě tento způsob prodeje Tržním řádem zakázán, skutkovou podstatu správního deliktu. Odvolatel však žádný záznam takového telefonátu případně jiný důkaz o tom, že schůzka byla předem domluvena, nepředložil. To je jistě jeho právo, nicméně pokud jeho tvrzení zůstává v obecné rovině, resp. je podloženo pouze předmětným Prohlášením, jehož důkazní hodnota je v kontextu se svědeckými výpovědi svědkyně K. a dalšími

source not found.

okolnostmi daného případu v podstatě nulová, musí počítat s tím, že správní orgány tomuto jeho tvrzení neuvěří, a budou vycházet z podkladů, které mají k dispozici.

Ostatně osoba odvolatele není odvolacímu orgánu z úřední činnosti neznámá. Odvolatel byl za podobné jednání, tedy provozování zakázaného podomního prodeje (zde na území města Třebíče), již v minulosti sankcionován (věc vedena a pravomocně u odvolacího orgánu ukončena rozhodnutím ze dne 8. 12. 2015, č.j.: KUJI 79907/2015, OOSČ 753/2015 OOSC/2).

Ze všech uvedených důvodů má odvolací orgán za to, že schůzka dne 15. 4. 2015 nebyla předem domluvena a odvolatel tím, že paní K. navštívil a předmětnou smlouvu s ní uzavřel, naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 58 odst. 4 zákona o obcích.“

Krajský soud se s tímto závěrem, že žalobce neměl s paní J. K. předem domluvenou schůzku, ztotožňuje, a proto na výše uvedené odůvodnění žalovaného rozhodnutí v tomto směru i plně odkazuje. Jinak by totiž musel jen jinými slovy říkat totéž. Není totiž smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Správnost tohoto závěru si krajský soud potvrdil i dokazováním, které provedl při projednání žaloby. Při něm byly zopakovány právě ty důkazy, o něž se žaloba opírala.

Není sebemenšího důvodu nevěřit svědectví paní J. K., když byla vyslechnuta jako svědek poté, co byla řádně poučena o významu a následcích nepravdivé výpovědi. Její výpovědi přitom do sebe plně zapadají, jsou konzistentní a nevyvolávají ani stín pochybností, že by tomu mělo býti jinak, než vypověděla. Svědkyní podepsané Prohlášení, jímž se chtěl žalobce vyvinut z daného správního deliktu, má krajský soud za naprosto účelový dokument, a to již z důvodu jeho formy. Jako předtištěný formulář je totiž nepochybně předkládán k podpisu „získaným zájemcům“ až poté, co s nimi naváže zprostředkovatel kontakt. Tak jako tomu bylo nepochybně i v daném případě. Navštívil-li totiž žalobce paní J. K. dne 15. 4. 2015 a z téhož dne má také ono Prohlášení podepsáno, nemohl získat její podpis dříve, než na dveře jejího bytu zazvonil. Schůzka tak nebyla sjednána předem, jak ostatně svědkyně i opakovaně vypovídala. Její podpis na Prohlášení má krom toho krajský soud za důsledek přirozené naivity starších osob, zvláště v situaci, kdy jim je něco slíbeno. V dané věci nižší platby za energie a žárovky. Za nekorektní považuje krajský soud v této souvislosti žalobní tvrzení, že „vzhledem k jejímu věku, nelze považovat výpověď, která je v rozporu s listinnými podklady, za věrohodnou.“ Je s podivem, že při takovém přístupu ke starším spoluobčanům měl žalobce vůbec zájem uzavřít předmětnou smlouvu. Ve skutečnosti je tomu však právě naopak, když výpovědi J. K. jsou zcela přirozené, popsany stav v nich logický a lidsky pochopitelný, včetně vysvětlení toho, jak se její podpis objevil na Prohlášení. Naopak Prohlášení ve formě tiskopisu připraveného předem, vyplňované až na místě, za situace pro starší občany nepřehledné, má krajský soud jen za promyšlenou a nastraženou past s cílem zbavit se do budoucna odpovědnosti za jinak nedovolené jednání

source not found.

Na uvedených zjištěních nemohla nic změnit ani žalobcem předložená audio nahrávka následného monitorovaného telefonního rozhovoru. Odpověď na otázku, zda byla schůzka dohodnuta předem, v ní totiž nalézt nelze. A skutečnost, že se žalobce choval při jednání s J. K. normálně, byl strašně příjemný a inteligentní, no tak to k takovému obchodu, jako v tomto případě, patří. Nevyvrací to však skutečnost, že schůzka předem domluvena nebyla, tedy před zazvoněním na zvonek jmenované, Zde dlužno přisvědčit žalovanému, že je s podivem, že nejsou monitorovány ty telefonní hovory, kdy se sjednává schůzka předem.

Námítky, že nebylo prokázáno žalobcovo deliktní jednání, že v tomto směru nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci a naplnění materiální stránky správního deliktu, že skutkový stav věci byl zjištěn nezákonně, má krajský soud za neopodstatněné. Rozhodnutí orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu pro rozhodnutí a byla naplněna zásada materiální pravdy. Krajský soud má totiž za prokazané, že se předmětný skutek skutečně stal a nic na tom nemůže změnit ani procesní pochybení, k němuž došlo ze strany prvoinstančního správního orgánu při opakovaném výsledku svědkyně J. K.

Účastník řízení má v průběhu správního řízení celou řadu práv, z nichž lze jmenovat ve vztahu k danému svědeckému výsledku právo navrhopat důkazy, právo účastnit se ústního jednání a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Záleží jistě na rozhodnutí účastníka řízení, zda se určitého procesního úkonu v průběhu správního řízení zúčastní či nikoliv, rozhodnutí o tom je jeho právem, jak deklarovaly správní orgány zúčastněné na řízení. Nicméně v přezkoumávané věci ale zástupce žalobce projevil zájem být účasten výsledku J. K., aby mohl realizovat taková práva účastníka v průběhu správního řízení jako právo účastnit se ústního jednání a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. A svědecký výslech je podkladem rozhodnutí, ať již je prováděn na návrh účastníka řízení nebo z vlastní iniciativy správního orgánu, úkonem, u něhož má účastník řízení právo být a klást svědkovi otázky, vyjadřovat se ke způsobu vedení výsledku atd. Zástupce žalobce žádal o stanovení jiného termínu k provedení důkazu svědeckou výpovědí s tím, že v termínu, na který byl stanoven, bude mimo Českou republiku. Za tohoto stavu měl správní orgán posoudit závažnost omluvy, a podle toho rozhodnout o dalším postupu, což neučinil.

V této souvislosti si krajský soud musel položit otázku, zda toto procesní pochybení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Konstatoval přitom, že o prvním svědeckém výsledku J. K. byl zástupce žalobce informován dne 24. 11. 2015, když tento důkaz měl být (a také byl) proveden dne 14. 12. 2015. Byl s ním tedy seznámen s dostatečným předstihem. Zástupce žalobce se tohoto výsledku nezúčastnil, přičemž ve správním spisu není založena žádná jeho omluva. Na tuto skutečnost není reagováno ani v Protokolu o výsledku svědka ze dne 14. 12. 2015. Podle Záznamu ve spisu ze dne 17. 12. 2015 se zástupce žalobce toho dne dostavil ke správnímu orgánu s tím, aby nahlédl do správního spisu. Podáním do datové schránky ze dne 17. 12. 2015 zároveň požádal správní orgán o zaslání kopie Protokolu o výsledku svědka ze dne 14. 12. 2015. Podle uvedeného Záznamu byl zástupce žalobce „vyrozuměn o podkladech pro rozhodnutí a dále o skutečnosti, že ve lhůtě 60 dnů od zahájení správního řízení bude vydáno rozhodnutí ve věci.“ Kopie Protokolu o výsledku J. K. byla zástupci žalobce doručena prostřednictvím datové schránky dne 21. 12. 2015. Do doby rozhodnutí správního orgánu ve věci dne 15. 1. 2016

source not found.

zástupce žalobce na obsah Protokolu o první svědecké výpovědi J. K. vůbec nereagoval, nerozporoval jej. Teprve v odvolání proti němu přiložil již výše zmíněné Prohlášení ze dne 15. 4. 2015 a audio nahrávku ze dne 16. 4. 2016, ačkoliv tak mohl nepochybně učinit již dříve. Právě k těmto dvěma důkazním prostředkům se svědkyně dne 11. 2. 2016 vyjadřovala. Ačkoliv zástupce žalobce věděl o tomto provedeném svědeckém výslechu, k věci se vyjádřil zcela obecně až v podání ze dne 7. 7. 2016, a to ještě až na Výzvu žalovaného. Setrval v něm v podstatě na stanovisku vyjádřeném již v odvolání, přičemž tak dovolávaný svědecký výslech svědkyně J. K. ze dne 11. 2. 2016 v něm vůbec nezmínil. Ani poté, co se oba důkazní prostředky staly předmětem dokazování před krajským soudem, neuvedl zástupce žalobce ničeho, co by mohlo mít pro rozhodnutí ve věci význam.

Vzhledem k tomu krajský soud sice konstatoval, že správní orgány zúčastněné na řízení v tomto směru procesně pochybily, avšak že toto pochybení nemělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Význam obou návrhů na provedení důkazů (Prohlášení ze dne 15. 4. 2015 a audio nahrávka) pro rozhodnutí ve věci je zhodnocen již výše.

Krajský soud proto uzavřel, že rozhodnutí ve věci je opřeno o dostatečné skutkové zjištění, žádné tvrzené rozpory v listinných a audio důkazech a výpovědích svědkyně neexistují a věc byla správně posouzena i po právní stránce. Vzhledem k tomu krajský soud žalobu ve výroku I. podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

V.

Náklady řízení

Žalobce nebyl úspěšný ve věci, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a pokud jde o žalovaného, nebylo zjištěno, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz § 60 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o nákladech řízení ve výroku II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

source not found.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. 10. 2017

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
R. V.